

Sinema 65

AYLIK SINEMA
SANATI DERGİSİ
★ SAYI 9 ★
EYLÜL 1965
150 KURUS

sinema 65

AYLIK SINEMA SANATI DERGISI

SAYI : 9

Eylül 1965

Sahibi ve Sorumlu Yönetmeni :

Selim Sabit PULTEN

Yazı İşleri Yönetmeni :

Giovanni SCOGNAMILLO

Teknik Yönetmen :

Agâh OZGUÇ

Ankara Temsilcisi :

Nijat OZON

Bu Sayıda Yazarlar :

Agâh OZGÜÇ

Tarık DURSUN

M. Kemal DERINKOK

G. SCOGNAMILLO

I. H. K.

Berna ILHAN

Yönetim Yeri :

SET KİTABEVİ

Balipaşa Yokuşu 118/A

Beyazıt - İstanbul

Yıllık (12 sayı) abone : 10 lira

İlân: Arka Kapak 600 TL.

İç Kapak 400 TL.

İç Sayfalarda Tam 200 TL.

İç Sayfalarda Yarım 100 TL.

İç Sayfalarda Dörttebir 50 TL.

Sinema ve Yayın ilânları %50 indirimlidir. Değişme ilân yayınlanır.

Dizgi ve Tipo Baskı :

Çelikkilt Basımevi

Basıldığı tarih : 30/9/1965

KAPAK :

Selma Güneri ve Ediz Hun, Erdoğan Tokatlı'nın «Son Kuşlar»

ında

Türk filmçiliği üzerine...

Türkiye; Hollywood'dan sonra, Dünya memleketleri arasında en çok film çevrilen bir ülkedir. Bunun çeşitli sebepleri vardır, ben burada; bu sebepleri tek bir nedene bağlayacağım.

Film şirketlerinin tek bir hedefi vardır: Bu hedef en iyi film'i yapmak değil, en fazla karı sağlayacağı film'i yapmaktır. Film şirketlerinde dâvasına inanmış kimselerden çok, bu alanda yatırımın daha daha kârlı olması sebebi ile sermaye yatıran kimseleri görebiliriz. Bu sermayenin tek gayesidir, karın en fazla olduğu alanda yatırım yapmak;

Türkiye'de çok film çevrilmesini Türk filmçiliğinin geleceği için tehlikeli bulanlar vardır. Ben tamamen aksi kanaattayım; çünkü, çok film çevrilmesi ilerde filmçiliğimiz için bir ışık ve mutlu bir başlangıçtır. Şöyle ki, ayrı üniteler halinde çalışan film şirketleri her sezon en az beş-altı film için yatırım yapmaktadır... Her yıl çevrilen film sayısı artmakta buna karşılık - burada önemli olan - sinema ve seyirci sayısında aynı ölçüde bir artma görülmektedir... Bu da gösteriyor ki film sayısı arttıkça yapılan yatırımın getireceği kâr azalacaktır. Önemli olan çok sayıda film çevirmek değil, seyirci kitlelerini sinemaya çekebilmek başarmaktır. İç pazarlar; filmin maliyetini karşılayacak bir duruma gelince, bir çok teşebbüsler film piyasasından çekilip daha kârlı alanlarda yatırım yapma yoluna gideceklerdir... Piyasada kalıp bu alanda yatırım yapmak isteyenler için ise bir tek çık kapı kalacaktır; dış pazarlara açılmak...

Filmci, yatırdığı sermaye kendisini karşılayana kadar yatırım yapar. Aslında yatırım yapmaya direnir. Piyasada sermayeye verilen faiz miktarı, sermayenin kârından büyük olursa, o alanda yatırım yapmanın bir anlamı kalmaz..

Dış pazar için filmci iyi film yapmaya mecburdur... Bu durumda ister istemez beylik konulardan uzaklaşılacak ve «halk böyle istiyor, onun için böyle» masalına son verilecek zira «halkın öyle istediği, onun için öyle» olan filmler maliyetini bile karşılayamaz olacaktır.

Ciddi ve önemli konular üzerinde durup daha kaliteli filmlerle dış pazarlara - özellikle batı pazarlarına - açılmak mecburiyetini kendiliğinden duyacak ve böyle yapmaya mecbur olacaklardır. Böyle yap-

mazlarsa hiçbir şekilde devlet kontrolüne bağı olmyan film sanayiinde kendi kendilerini tasfiyeye mecbur kalacaklardır... Dış pazarlar için yapılan filmler Türkiye'de maliyetini çıkaracak veya çıkaramayacak fakar sermaye sahibi kârını dış pazarların gelirleri ile sağlayabilecektir...

Türk filmciliğinin geleceği ve kâr sorunlarını kısaca inceledikten sonra, film şirketlerinin durumunu inceliyelim...

Küçük üniteler halinde olan film şirketleri, kuvvetli sermaye ile ortaya çıkmış veya sermayelerini birleştirmiş şirketler tarafından kolayca yutulabilir bir duruma gelebilirler. Bundan kurtulmak için tek çıkar yol en az beş film şirketinin bir araya gelip ve en az beş-yüzbin lira sermayeli anonim şirketler kurarak: Hisse senetleri ile halka kadar inmek ve halkın da desteğini sağladıktan sonra kendilerinin de artık serbest rekabet piyasasında kuvvetli sermayeler karşısında bile piyasada kalabileceklerini göstermeleri gerekir. Ve ancak bu şekilde bir teşkilatlanmaya giderlerse piyasanın çarkları arasında ezilmekten kurtulabilirler. Bu birleşmeler Türk filmciliğini bir düzene sokacak ve dış pazarlara açılmak mecburiyetinde olan yapımcıları daha iyi film yapmaya mecbur edecektir...

Devlet yardımı ve film şirketleri...

Şunu da kabul etmek gerekir ki Türkiye'de film şirketleri, her türlü yardımdan uzak kendi haline bırakılmış öksüz çocuk gibidir.. Şüphesiz film şirketlerinin karşılaştığı bir güçlükte finansman bulma sorunudur.

Küçük üniteler halinde çalışan film şirketleri hiç olmazsa hazırlığını yaptıkları bir filmin maliyetinin yarısını karşılamasını devletten istemeleri onların en tabii haklarıdır. Demokratik bir düzen içinde devletin kredi verme yolu ile bunu gerçekleştirmesi şarttır.

Bu şekilde devletin desteğini kazanmış olan film şirketleri daha rahat çalışma ve daha kaliteli film çevirme imkânı bulacaklardır... Fakat bu yeter şart değildir: Devlet yardımı ile birlikte birleşerek ortak film yapılmasına başlanıldığı gün çevrilen filmlerin sayı olarak adedi azalacaktır.. Kurulan anonim şirketler dışında kalan ve beş-altı film yapma kudretini haiz olan şirketlerse rekabete dayanamayıp, serbest rekabet çarkları arasında ezilip, piyasa dışına düşmüş olacaklardır.

Bugün Türkiyede bazı artist ve rejisörün film şirketleri vardır. Ve bunlar -batılı anlamda- hem yetkisiz, hemde bilgisiz kimselerdir. Bir artist iyi bir oyuncu olabilir fakat onun yapımcı olarak ortaya çıkmasına ne denir?...

İki şirket ortak film yapmaya başlayınca «tröst kuruluyor» diye bağırarak, hiçbir zaman kangren olmuş yarayı tedavi edemez. Bu

iki şirketin ortak film yapma arzusu elbette filmciliğimizin nereye gittiğini daha önceden görmüş olmalarından başka birşey değildir.

Seksen'i aşkın film şirketi bulunan bir ülkede; iki film şirketinin birleşmesi önemli değildir, diğer film şirketleri birleşerek ortak film yapma gereğini duyarlarsa... Aksi halde: Küçük sermayelerle, sezon sonuna verilen bonolarla, biraz daha yaşayayım denirse, o zaman durum değişir...

Temcit pilâvı gibi tekrarlanmış senaryolar, yedi günde çevrilen filmler... Şüphesiz bir çöküşü hazırlayan nedenlerdir...

Dış pazarlara açılacak kalitede film yapan şirketler kendilerini bu çöküşün girdabından kurtaracaklardır...

Fakat bu durumda da yine devletin film şirketlerine el uzatması, düşük faizli, sezon sonunda tahsil edilmek üzere krediler vermesi şarttır ve bu yolda geç kalınmıştır..

SİNEMA 65 DERGİSİNE

ABONE OLUNUZ

1965 - 1966 ABONELERİNE KOLAYLIKLARIMIZ

- ★ ABONELERE : EXTRA KÂĞIDA BASILAN OZEL BASKI SAYILAR GÖNDERİLİR
(Bu sayı örnek olarak bâyilere de verilmiştir).
- ★ ABONELERDEN İSTEYENLERE : Armağan olarak 6 adet BİLGİ ÇANTASI dergisi veya «ŞARLO» adlı kitap veya «SİNEMA SANATI» adlı kitap gönderilir. (Bitmeden isteyiniz).
- ★ ABONELERİN TAVSİYE EDECEKLERİ ve abone olabilecek kişilere (adres bildirildiğinde) PARASIZ örnek sayı gönderilir.
- ★ Yazılarından ve film hikâyelerinden beğenilenleri YAYINLANIR soruları cevaplandırılır.

ÖNCE ABONE OLANLARIN ABONELERİ 1965 SONUNDA SONA ERECEĞİNDEN ABONELERİNİ YENİLEMELERİNİ RİCA EDERİZ. YILLIK ABONE YİNE 10 LİRADIR.

Tarık
Dursun
Ahmet
Mekin'le

Bir Sinemacının Defterinden :

rejisör - oyuncu bağı, ahmet mekin ve sinemamız üzerine genelleme...

Tarık DURSUN

Sinema rejisörlerin ortak çalışmaya gittikleri bazı oyuncularla yakın bağlar kurdukları öteden beri bilinir. Bu oluş, her iki yanın da çıkarına gelişir. Rejisör, teslim aldığı oyuncunun ne denli bir yapıya sahipliğini, nerede ne sınıra kadar onu zorlayacağını, bundan elde edeceği ile zorlamanın neler getireceğini bilmek zorunluğundadır. Fakat şu gerçeği de saklamamak gerek: Benim bütün bu dediklerim, Türk sinemasını kapsamıyor, batı için hep. Bizim sinemamızda ne oyuncunun rejisörü, ne de rejisörün oyuncusunu bilmesinin tanımmasının karşılıklı bir yararı yok. Çok kısa süreli bir çalışmada, oyuncularımız, şimdilik kameranın karşısına geçip yalnızca «resim çekiyorlar», dialoglarını söyleyip sağdan ya da soldan çıkıyorlar. Konuyu da, senaryoyu da hiç bir zaman bütüyle bilmediklerinden hoş, bilseler de n'olacak ki? kişi davranışlarını uygulayamıyorlar. Bu yüzden bir önceki bölümdeki ile ardından gelen bölümde; ne oyun, ne davranış birbirini tutmuyor.

Fabrikasyon fabrikasyon diye iki de bir kaldırdığımız Hollywood sinemasında bile, bir oyuncu, sinemada geçmişi bizi ki bir oyuncunun bir yılda çevirdiği film sayısını sığdıramazken, ayal oluşu -yani gücünü, bütünlüğü- Türk sinemasındaki oyuncularımızdan beklemek; gerçekte, aşırı bir iyimserlik olacak.

AHMET MEKİN, bizim sinemamızda ender rastlanır güçte iyi bir oyuncudur. Bunu yalnızca arkadaşlığımıza dayanarak demiyorum: Ahmet Mekin'le arkadaşlığı aşmış bir dostluğumuzda var. İki filmde, «Aramıza Kan Girdi» ile «Kelebekler Çift Uçar» da da rejisör-oyuncu olarak çalıştık. «Aramıza Kan Girdi» benim ilk filmimdi; sinema yapmaktan başka hiç birşey düşünmüyordum. Orhan Kapkı gibi sağlam, güvenilir bir fotoğraf direktörüm vardı; bir de «hafiyeye» olarak Ahmet Mekin. Ahmet Mekin o günlerde oyunculuk konusunda Osman F. Seden'in «Aşkta da Üstün» ünde başarılı bir sınavdan geçmişti. O filmde Ayhan Işık'la karşı karşıya oynuyordu. Şurasını belirtmek yerinde olacak; Işık'ın iyi oyunculuk konusunda hiç bir zaman bir «iddiası» olmamıştır, «Aşkta da Üstün»de de yoktu. Ama adına güveniyordu bir; Seden'e güveniyordu iki. Ahmet Mekin, beklenmedik bir oyunla Işık'ın karşısına dikiliverdi o filmde, Seden de montajda eni konu biçim budamıştı Işık'ı. O durumda Işık, filmde kaybolan, adı var cismi yok bir oyuncu oldu çıktı.

«ARAMIZA KAN GİRDİ» de Ahmet Mekin'in oyun gücü göstermesi gereksizdi. Konu bir çeşit yerli Mike Hammer olayları çevre-

Ahmet Mekin
ve
Aylâ Kaya
«Kelebekler
çift
Uçar» da

sinde döneniyor, Mekin ordan oraya koşuyor, kadınlarla uzun uzun öpüşüyor; kötü adamları da yumrukluyordu. Filmin üçüncü çalışma gününde yanıldığımı anladım. Aşk sahnelerinde Mekin'e uyumluluk sağlayacak kadın oyuncuların hepsi de aksiyordu. Mekin, ışın üstesinden geliyordu ama, kadınlar, Mekin'e bir türlü ayak uyduramıyorlardı.

Aynı güçlük, Ahmet Mekin kadar güçlü ve bilinçli olmamakla beraber yine de iyi oyuncu Eşref Kolçak'la yaptığımız «Korkusuz Kabadayı»da da ortaya çıktı. Kolçak, kendisini bütün bütün rejisöre teslim ediyor, yorumlamada yardımcı olmayı yan çiziyordu. İkinci Ahmet Mekin filmimiz «Kelebekler Çift Uçar»da, bundan mümkün olduğunca kaçtık. Üçlü-rejisör, fotoğraf direktörü, oyuncu-yine aynı üçlüydü. Filmin hikâyesi iki bölümdü ve gariplikte rekor kıracak bir üstünlükteydi: İkiz ikizleri-yanı hem kadın kahraman, hem de erkek kahraman ikizdiler-anlatıyordu ve gelişme -sözüm ona- bu ikizlemeden doğacaktı. Filmin birinci bölümündeki kahraman, bir arabacıydı, toplumun en alt katından bir kişiydi ve benzerlerini etkileyen günümüzdeki makineleşmenin de farkındaydı ama bu, pek bilinçli bir yoldan değildi. Yoksul evinde bir kızkardeşi -Ayla Kaya-, Cibali Tütün Fabrikasında çalışan bir nişanlısı -Sevda Ferdağ- ve iki asalak arkadaşı -Sadri Alışık ve Hayri Caner- bu alt katlı arabacının çevresindeki sınır taşlarıydı.

Arabacının tipini çizmede, oyuncu olarak Ahmet Mekin de bana yardımcılık etti. Benim sinemaya uygulamaya çalıştığım kahraman'a direnmedi, yanı sıra kendisi de kişisel yorumunu getirdi. Çokluk demiyorum, bütün erkek oyuncularımız da rastlanan o yavan direnmeyi, «Beni seyircim böyle tanır, ben bu tipe giremem, sonra seyircimden olurum»lu o asıl tehlikeli olan değirmeme, değişememe korkusunu göstermedi. Sonuçta, rejisör-oyuncu alışverişine elle tutulur bir örnek verdik ya, filmde bütüyle bir başarıya ulaşamadık. Ulaşamadık diyorum, gerçekte ben ulaşamadım, ulaştıramadım. Hikâyenin ikinci bölümü, iticil bir nitelikteydi. Bir türlü sevemedim o bölümü. Ahmet Mekin de sevemedi, Orhan Kapkı da. Sonunda film yarım bir başarıya vardı.

«KELEBEKLER ÇİFT UÇAR», arkadaşım Ahmet Mekin'den iyi iyi oyuncu Ahmet Mekin'e götürdü beni. Sabırlı, güvenli, direnmesiz bir oyuncu çıktı ortaya. Ortak çalışmada önce kendini bırakıyor, istediğime gelmeye çalışıyor, yorumu dinliyor, ardından kendi de içine birşeyler katarak -yanlışın düzeltilmesinden sonra- tip'in çizimine destek oluyordu.

İYİ film yapımı; yalnızca iyi senaryo, iyi reji, iyi resimleme düzeni demek değil elbette. En az onlar kadar önemli olanı, iyi oyun-

cularla çalışmak, tam, kesiksiz bir işbirliğine varmak. İyi film yapılmıyorsa, endüstri içinde iyi rejisör, iyi senaryo, iyi fotoğraf direktörü olmadığı kadar iyi oyuncu kadrosunun da yokluğundan yapılamıyor. Bir başka nokta da, rejisörlerimiz, ne istediklerini bilmiyorlar. Oyuncudan ne istiyorlar, niçin istiyorlar bu istedikleri?..

«— Sen kapıdan içeri gireceksin, birden duracaksın, biz de sana kamera ile yaklaşacağız. Kızgınlıkla sağa sola bakacaksın ve...»

Oyuncu; niçin bunları yapacağını, bu davranışa onu iten gerçek nedenleri sormuyor. Rejisör de oyuncusuna açıklama gereğini duymuyor hic. Çünkü ikisinin de vakitleri yok, Çünkü biri öğleden sonra bir ikinci filme, öbürü de yarım bıraktığının montajına gidecek. Ya da başka birşeye...

Biz de iyi film çevrilemiyormuş! Ortam, kişiler ve koşullar önce hazır olur; iyi film yapmak ya da yapmamak ondan sonra düşünülür.

Bir Ahmet Mekin'le Türk sineması nasıl olsun ki?..

**ARTIK PETROL GERÇEĞİNİ
ÖĞRENMENİZİN ZAMANIDIR**

“Bir Damla Kan Bir Damla Petrol,, çıktı

KURUL YAYINEVİ

P.K. 126 Karaköy
İSTANBUL

Genel Dağıtım
BATEŞ
(Değişme 14)

Erdoğan Tokatlı ile “ Son kuşlar „ üzerine bir konuşma

Agâh ÖZGÜÇ

«SON KUŞLAR» in konusunu önce özetler misiniz?

«Son Kuşlar» bir aşk hikâyesi. Anadolu'da çalışan genç bir mühendis var. (Ediz Hun) İstanbul'daki annesinden (Şükriye Atav) uzak yaşıyor. Arada fırsat buluncada kadını görmeye geliyor. Birkaç günlüğüne tabii. İşte bu gelişmelerden birinde bir kitapçıda okullu bir genç kızla (Selma Güneri) karşılaşılıyor. Kızın peşine takılıyor. Evine kadar tákip ediyor. Küçük kız Üsküdar'da oturan orta halli bir ailenin kızı. Babası (Kenan Pars) ve annesi (Ayfer Feray) sevişerek evlenmişler. Fakat monoton, ekonomik güçlüklerle sınırlanan bir hayat düzeni içinde insanca canlılıklarını kaybetmişler. Biraz fazla egoist, biraz fazla haysiyetsiz olmuşlar. Büyük kızlarına (Tijen Par) gösterdikleri yumuşaklık, aslında gizli bir menfaat umudunun sonucu. Büyük kız yaşanan hayatı daha maddi ölçüler içinde görüyor. Zengin kendisine iyi hayat getirecek bir koca peşinde. Küçük kızı da çirkinliğine, güçsüzlüğüne, silikliğine inandırmışlar ailenin içinde.

Mühendisle küçük kız, kapı önlerinde bekleyerek, Araba vapurunda elele tutuşarak, bakışarak yaşanan o küçük aşkı yaşıyorlar. Tıpkı Devekuşları gibi. Başlarını kuma sokmuşlar, etrafı göremiyorlar. Dünyayı kısılcacına almış olan gerçeklerden haberi yok.

Derken mühendis dönüp Anadolu'ya işinin başına gidiyor. Bu sırada büyük kız zengin bir müteahhit (Senih Orkan) ile evleniyor. Ama aile bu işten kazançlı çıkmıyor pek. Büyük kız kocasıyla bir olmuş, zırnık kolatmıyor onlara. İşte bu sırada damatlarını çor korkarak saygı duyduğu, çok zengin bir başka adam (Talât Gözbak) çıkıyor karşısına ve küçük kızı istiyor. Daha cevap bile almadan onları paraya boğuyor. Küçük kızı kurban ediyorlar. O istemiyor, direniyor. Sonunda boyun eğiyor. Mühendis dönüp geliyor İstanbul'a. Fakat bu

hiçbir şeyi değİltirmiyor. O kendi hayatına dönüyor, kız yeni hayatına. İŖte böyle. Sonu gurultusuz, patırdısız kötü biten bir hikaye.

«SON KUŞLAR» ı ilk ilhainiz olarak neden seçtiniz?

Ben seçmedim. Daha doğrusu şöyle oldu: Prodüktör sinemaya yeni giriyordu. Benimle çalışmak isteçliğini söyleyince kendisine altı yedi tane film hikayesi, veya tretman verdim. Özellikle iki tanesini de tavsiye ettim. İşaretlediklerim arasında bu hikâye yoktu. Prodüksiyon olarak gerçekleştirilmesi daha kolay hikâyelerden birini çekmek istiyordum. Fakat prodüktör mutlaka bu hikâyeyi istedi. Bu seçimde prodüktörün kadını oluşu, hikâyede kadın yaşamının geniş yer kaplayışı ve bir de hikâyeyi bir kadının yazmış olması büyük rol oynadı.

Hikâyenin yazarı Ayşe Sasa. Hikâyenin ilk ismi de «TREN» di. Ayşe bu hikâyeyi Memduh Ün'e vermiş. Memduh Ün «bundan film olmaz» diyerek geri göndermiş. Daha sonra hikâye Metin Erksan'da benim elimize geçti. Biz çok sevdiç. Hatta Erksan bunu filme çekip çekmemek konusunda uzun bir süre kararsız kaldı. Sonra da «Susuz Yaz» ı çekti.

Benim kararsızlığım, bu konu karşısında başlangıçta isteksiz kalışım şuradan geliyor: Bu hikâyeyi film yapmak çok zor işti. Bir kere prodüksiyonu yüklü ve ağırdı. Sonra senaryosu, hele gerçekleştirilmesi daha da zordu. İlk filmimde bu kadar yükün altına girmek istemiyordum.

Genellikle kadın-erkek ilişkilerine yüklendiğimizi söylediniz «Son Kuşlar» da oyuncu olarak seçtiğiniz Ediz Hun ve Selma Güneri bu işin üstesinden gelebildiler mi?

Selma Güneri
Yönetmen Erdoğan Tokath
ile «Son Kuşlar» ın çekilişi sırasında

Ediz Hun
ve
Selma Güneri
«Son Kuşlar» da...

«Son Kuşlar» bazı bölümleriyle benim yaşadığım durumlarla, gözlemimi yaptığım durumlarla şekillenen bir hikâye. Kişilerin benden bağımsız olan, varlıklarını benim dışımda sürdüren bir bütünlükleri var. Onlara saygı göstermek için şimdiye kadar sinemada öğrendiklerimi unutmaya çalıştım. Biçimli olmadığını sanıyorum.

Bir realizatör olarak «Son Kuşlar» ın en önemli yanı. Ve söz konusu yan Türk sinemasına bir şeyler verebilecek nitelikte midir?

Bu filmin teknik bakımdan yenilik getirdiğini sanmıyorum. Böyle birşey olsa bile benim gözümde önemli sayılmaz.

Filmin değişik ve önem verdiğim yanı psikolojik gelişmeleri olabildiği ölçüde dürüst anlatmaya çalışması. Bir de şu var: Bizim romanımız da, tiyatromuz da, sinemamız da köyle, köy yaşantısı ile ilgili gerçekleri doğru olarak anlattığı hâlde, şehir hayatına hiç «Son Kuşlar» bu bakımdan ilk denemelerden biridir. Biraz acemice belki, biraz da tok ve katı bir bakış değil, yumuşak ve duygulu. Filmin getirdiği en güzel şey, havasındaki tazeliştir belki.

Tehlikeli Adam

YILMAZ GÜNEY ★ SELMA GÜNERİ
GÜLSÜN KAMU ★ SAMİM MERİÇ

Senaryo : Bilge Olgaç Yavuz Caner, Reji : Hasan Kazankaya

Üçünüzüde Mihlarım

YILMAZ GÜNEY ★ PERVİN PAR
HAYATİ HAMZAĞLU ★ TUNCEL KURTİZ

Reji : Bilge Olgaç

Krallar Kralı

YILMAZ GÜNEY - TULİN ELGİN - GÜLSÜN KAMU

Reji : Bilge Olgaç

Babasız Yaşıyamam

PARLA ŞENOL ★ TURGUT ÖZATAY
TUNCEL KURTİZ — GÜLSÜN KAMU

Reji : Bilge Olgaç

Sayılı Kabadayılar

YILMAZ GÜNEY ★ GÜLSÜN KAMU
TUNCEL KURTİZ — NECDET ÇAĞLAR

Reji : Hasan Kazankaya

Haracıma Dokunma

YILMAZ GÜNEY ★ GÜLSÜN KAMU
TUNCEL KURTİZ — TALÂT GÖZBAK

Reji : Hasan Kazankaya

(SET 13)

Halit Refiğ

HALİT REFIĞ

— KADIN

VE TOPLUM

II

GIOVANNI SCGNAMILLO

SET KİTABEVİ

Beyazıt — İstanbul

Balıpaşa Yokuşu 118/A

TANITMA BÜLTENİ : 1

Sinema 65 Dergisi ekidir

ÖNSÖZ :

Elinizdeki bülten, SET Kitavebi'nin yayınlarını tanıtmak için hazırlanmış ve SİNEMA 65 Dergisinin eki olarak, sizlere dergiyle birlikte sunulmuştur. Bundan sonra da bülten ekleri de yayınlarımızla birlikte; bir açıklama, çeşitlerimizi duyurup tanıtma mektubu gibi sunulacaktır. Bültenleri mümkün olduğu kadar çok kişinin okuyabilmesi için saklamanız ve duyurmanızı bekliyoruz. İsteyenlere **PARASIZ** bir örnek «SİNEMA 65» Dergisi ile birlikte BÜLTENLERİMİZ derhal gönderilecektir.

SİNEMA YAYINIMIZ :

Kitavevimizin 1965 yılı başından bu yana yayınladığı Aylık SİNEMA SANATI DERGİSİ «SİNEMA 65» size de sunulmuştur ve incelemekte olduğumuz sayfalarda, aydın okuyucular, iyi niyetli sinemacılar, değerli sinema yazar ve eleştirmecileri birleşmiştir. 36 sayfa olarak (ekle) fiatı 150 krş. Yıllık abonesi ise daha elverişli, armağanlı ve sadece 10.— Lıradır. (12 sayısı).

SİNEMA 65'DE NELER VAR?

Nejat ÖZÖN, Giovanni SCOGNAMİLLO, Ağâh ÖZGÜÇ, Selim SÂBİT, Hakkı ÖZKAN, Tarık DURSUN, Erhan ETİKER, Halit REFİĞ ve daha birçok yazarın inceleme yazıları yanında, filmografiler, soruşturmalar, önemli haberler ve çevrilmekte olan bütün yerli filmlerin adları, kadroları, fotoğraflar dergide yer almakta. Bir de 8. sayıda yayınlamaya başladığımız ve her sayı bir tanesi çıkacak **FİLM HİKÂYELERİ** sizler için önem taşımaktadır. Okuyucular ve yazarlar, hikâyelerini dergi kanalıyla sinema çevrelerinin dikkatine sunabilir, ilgilenen sinemacılarla anlaşmaları sağlanır. Senaryo özeti veya film hikâyeleri filme alınmamış konulardan olup, sinemaya elverişli yazılmalıdır. Yayınlanmayan hikâyeler geri verilir. Dergideki (8. sayıdan sonraki) hikâyeler teknik orjinalite anlatım olarak örnek tutulabileceği gibi, yine SET KİTABEVİ Film Hikâyesi kitaplarının ilki olarak çıkan Hakkı ÖZKAN'ın «ÖTELERDE» adlı hikâyesi 200 krş. Posta pulu karşılığı istenip incelenebilir.

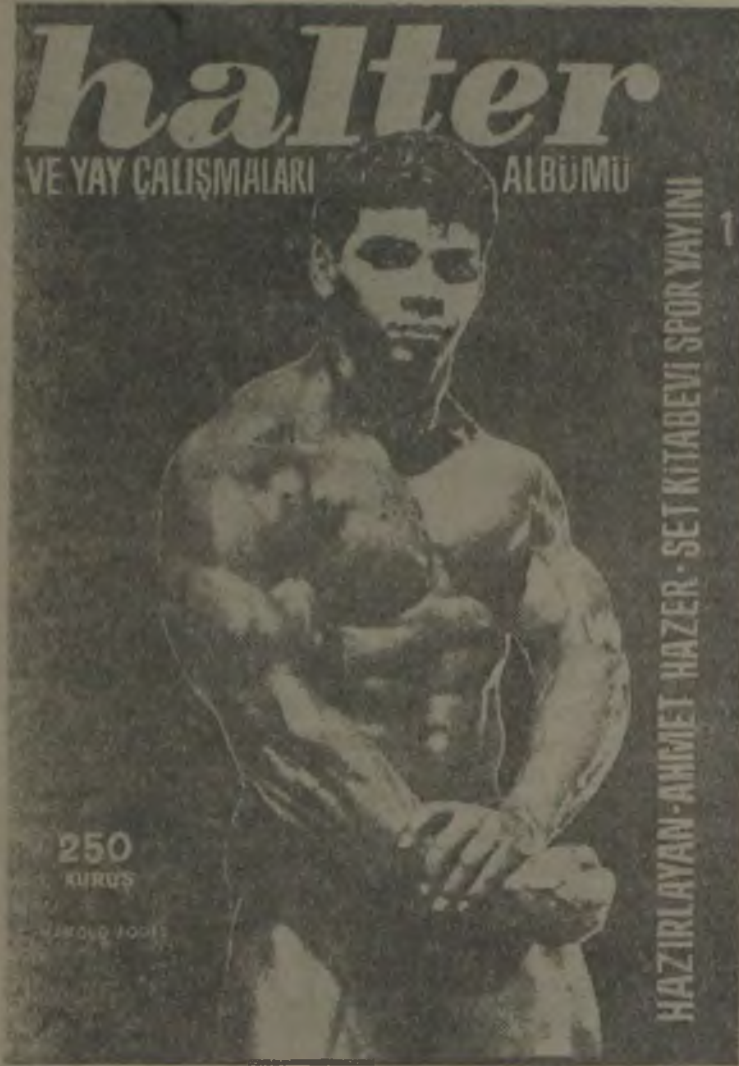
ABONE OLMAK İÇİN :

Abone bedeli 10.— lirayı para havalesi veya posta pulu olarak adresle birlikte göndermek yeterlidir. Ekim 1965'e kadar abone olanlara 1-12. sayılar, sonra abone olacaklarında istenen sayıdan itibaren (belirtilmelidir) 12 sayı gönderilecektir. İlk sayılarımız için 12 sayı 10.— lira göndererek tamamlamak mümkündür. Tek sayılar 100 kuruştur. Bâyi kârı alınmamaktadır.

DİĞER SİNEMA YAYINLARI — DİĞER ÇEŞİTLER :

Kitavevimizden temin edebileceğiniz, çeşitli yayınevlerinin sinema yayınları SİNEMA 65'in 5. sayısındaki ilânımızla açıklanmıştır. İsteyenlere **PARASIZ** o sayı derhal gönderi-

İr. SET Kitabevi'nin diğer çeşitleri, Derginin sayılarında çıkan ilânlarımızla belirtilmiş olup, yeni çeşitler ve tenzilatlı mecmualar yine dergide yer alacak ilânlarla, ek olarak verilecek Bültenlerle duyurulacaktır. Kitabevimizle ilgilerini sürdürüp, çeşitlerimiz için 50-rekli bilgi isteyecek değerli müşterilerimizin en kısa sürede SİNEMA 65'e abone olmalarını veya abone iseler 1965 sonunda bitecek abonelerini yenilemelerini bekliyoruz. Kitabevimiz abonelere azami kolaylığı gösterir.

VE SPOR YAYINLARIMIZ

SET Kitabevinin spor yayınları, klişe kapak fotoğraflarını gördüğümüz «HALTER VE YAY ÇALIŞMALARI ALBÜMÜ» ve «HALTER VE JUDO ÇALIŞMALARI ALBÜMÜ» ile başlamıştır. OFSET olarak basılan, büyük boy, bol şekilli, açıklamalı bu albümlerin

tanesi 250 kuruş, ikisi 500 kuruştur. Yeni başlayanlar için bilhassa tavsiye edilir. Posta Pulu karşılığı istenebilir.

HALTER - YAY ALBÜMÜNDE NELER VAR?

İlk spor yayınımız olan bu albümden; Haltere başlamadan önce, Halter ve Yaya yeni başlayanlara tavsiyeler, iki çalışmaları, gelişmiş hareketler, çeşitli yaylar ve çalışma şekilleri, halter çalışma şekilleri ve halterde en son kaldırma metodu bol resimle açıklanmaktadır.

halter^{VE}

JUDO ÇALIŞMALARI ALBÜMÜ

•

*Mr. Feldenkrais'den
Judo Çevirisi:*
ALİ AVNİ ÖNEŞ
*Te
Kesimler*
AHMET HAZER
*Kapak
Düzen*
GURBUZ AZAK
*—alter
Çevirisi*
G. SCODNARILLI

250
KURUŞ

Set
Kırtakçısı
EĞRET
YAYINI II

HAROLD GOOLE

HALTER - JUDO ALBÜMÜNDE NELER VAR?

İkinci albümümüzde; Judo nedir, faydaları, güreş kuralları, Judo oyunları ile Kanadalı halter şampiyonu «Leo ROBERT» in halter çalışma programı bol şekilde açıklanmıştır.

YENİ YAYINIMIZ : «HALTER-SET» DERGİSİ :

Albümlerimizin gördüğü ilgi sonucusu, bu yayınları Aylık bir dergi olarak devam ettirme kararına vardırınış ve mükemmel bir yayın «HALTER-SET» doğmuştur. EYLÜL, EKİM,... sayıları çıkmış olan bu dergi de yine büyük boy ve fiyatı yine 250 kuruştur. HALTER-SET Haltercilerin, Yay, Kültür-Fizik, aletli aletsiz jimnastik, judo çalışanların ve sporseverlerin dergisidir. İlk sayıları incelemekle beğenmeniz ve abone olmanız işten bile değildir. İçindeki yazılar ve çalışma programları, dünyanın çeşitli albüm ve halter dergilerinden, kitaplarından türkçeleştirilmiştir. Türk haltercilerinin de fotoğraf ve programları tanıtılmaktadır.

HALTER-SET'DE NELER VAR :

Yine, yay, halter, kültür-fizik, judo v.d. konularda yazı, öğretici program ve şekiller yer almakta. Bunun yanında, okuyucuların sorularına cevaplar, okuyucuların çalışma ve vücut fotoğrafları, ünlü vücutcuların fotoğrafları, programları, ölçüleri, spor salonlarını tanıtıcı yan ve röportajlar, Türkiyeden yeni haberler. Sizlerle ilgili pek çok şey var.

GÜZEL VÜCUT YARIŞMASI :

Birde yarışma açtık. En gösterişli vücutcuğu seçmek için, gönderilecek fotoğraflardan (kartpostal-parlak) 10 tanesini dergide ayrı ayrı kapak olarak yayınlıyacak ve birinciyi seçeceğiz. Fazla bilgi derginin EKİM sayısında vardır. Yarışmaya abone olmayanlar katılamazlar.

HALTER-SET'E ABONE OLANLAR :

Yarışmaya katılabilir, soruları cevaplandırılır, fotoğrafı yayınlanır, temsilci - muhabir olabilir, 5-10 adet her sayıdan emanet isteyerek, (%25 kâr bırakılır) satabilir. satılmayanlar (PTT masrafı bize ait) iade alınır. Yabancı Halter mecmualarını (EKİM sayısında belirtilmiştir) %75 tenbiletla satın alabilir, dergiye yazı, haber gönderebilir. ABONE OLMAYANLAR bu haklardan faydalanamazlar. Yıllık Abone 12 sayı 25.— liradır. Para havalesi olarak adresle birlikte gönderilmelidir. Örnek sayı 250 krş. posta pulu karşılığı istenebilir.

OKULLARA VE KİTAPÇILARA KOLAYLIKLAR :

HALTER-SET Dergisi ve ALBÜMLERİMİZ (YAY-JUDO) Okul Kooperatiflerine Beden Eğitimi öğretmenlerine veya yöneticilerine, ayrıca bāyi ve kitapçılara (ve abonelemimize) emanet-konsinye olarak, parası satıldıktan sonra ödenmek üzere %25 tenzilatla iadeli gönderilir Satılanların parası gönderdikçe tekrar istenebilir. PEŞİN VE ÖDEME-Lİ (en az 10 tane) siparişlerde %30 tenzilat yapılır. PTT masrafı tamamen bize aittir.

Mektuplarınız mutlaka cevaplandırılır.

SET KİTABEVİ

Balıpaşa Yokuşu 118/A Beyazıt — İstanbul

Refiğ'in ilk gerçek toplumsal konulu denemesi olan, ve bir «seçim eseri» saydığımız, «Şehirdeki Yabancı» da ki önceki filimlerden kalan motifler yönetmenin ilk romantik devrenin havasından henüz kurtulmadığını belirtmekle tutumunda ve dünya görüşünde bir aşama olduğunu açıkça göstermekte. Bir taşra şehrinin toplumsal, iktisadi ve siyasi eleştirinin fonu üzerinde filim gerçekleşmesi imkânsız gibi görünen bir aşkı, genç kadın - yaşlı koca ikilisini yeniden ele alıp «Yayak Aşk» motifini gerçekçi romantizmin çerçevesinden kurtararak daha olgun, daha olumlu yollara ve sonuçlara itmekte.

Aşk hikâyesi gerçek bir çevreye, bir topluma, bir atmosfere bağlı olan «Şehirdeki Yabancı» nın - **Tristan ve Isolda'da ki Mark amcanın bir varyasyonu olan - Selâmı'sı** artık iki sevgili (Aydın ve Gönül) arasına giren tek engel olmayıp ayırıcı zümrenin, ayırıcı kuvvetin bir parçasıdır. Selâmı'nın ardında bütün şehir, dalaveracı müteahhitinden siyaset tellâlına kadar, bütün bir düzen, riyakârlığa dayanan toplum kuralları, Aydın ve Gönül'ün mutluluğuna bir set çekmek isteyen bir bütünü teşkil ediyorlar. Bu yüzden «Şehirdeki Yabancı» nın savını sadece memleketinde bir yabancı durumuna düşen gerçekleri olduğu gibi göremiyen güçsüz aydın'ın eleştirisiyle kısıtlamayıp filimde salt ve gerçek aşkın, kadının taşra toplumunda yerinin özellikle özgür bir şekilde sevmek hakkının savunmasını da aramalı.

Taşra çevresinde ezilen, kişiliğini gerçekleştiremiyen, gerçek anla-
«Şehirdeki Yabancı» nın çıkışlarındaki, eleştirisindeki güçlülük ve yış ve sevgiden mahrum Gönül'ün hikâyesile Halit Refiğ kadın-toplum

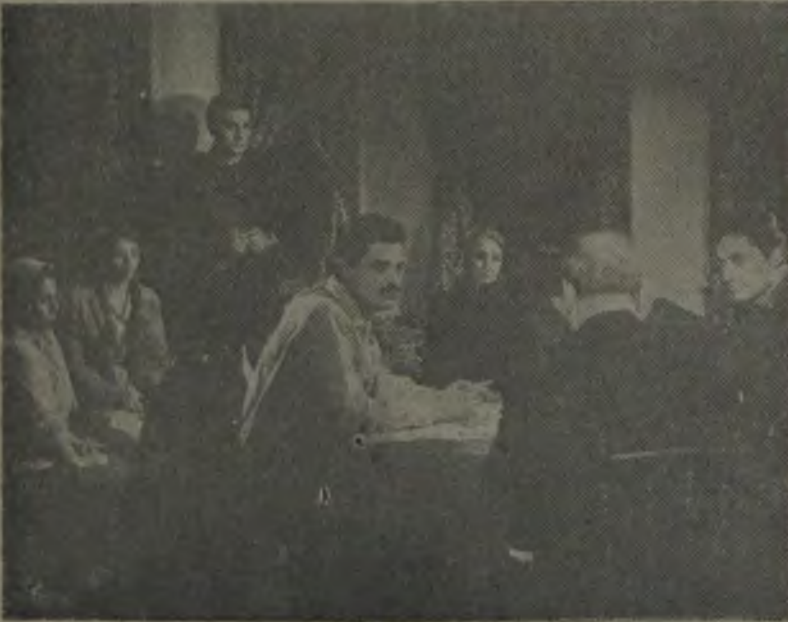

Leylâ
Sayar
ve
Göksel
Arsoy
«Şafak
Bekçileri» nde

ilişkinini, kadın-erkek münasebetlerini değiştir ve çok daha doyurucu bir açıdan inceliyen ilk filmi vermektedir.

«Şehirdeki Yabancı» nun çıkışlarındaki, eleştirisindeki güçlülük ne yazık ki yer yer dengesini kaybeden, ikinci yarısında ağır ve çoğu zaman gereksiz bir melodrama kaçan bir senaryonun yüzünden tümü ile kabullenecek bir bütüne varamamakta, Senaryodan gelen zorlamalardan başka filim duygusal yönden henüz tamamiyle deşarj olmıyan, özel hayatındaki bazı olayların etkisi altında kalıp bunları beyaz perdeye aktarmak ihtiyacını duyan, ve fazla kişisel olan bu unsurları yerine oturtamıyan (örneğin, rezalet meraklısı şantajcı gazeteci, çocuk sevgisinin bir türevi olan hayvan segbisi gibi) sanatçının bu tutumundan da zedelenmekte.

1963 yılının sonlarına doğru gösterilen «Şafak Bekçileri» bir önceki filmde deneme konusu olan formülü uygulamaktadır. «Jet pilotları arasında geçen, Atatürk devrimlerinin bekçisi Türk subaylarının cumhuriyetçi ve halkçı tutumlarını belirten» (Bk. «Türk Sineması Tarihi Kronolojisi» - Sinema 65, Sayı 4, Nisan 1965) bu yapıtının hikâyesini Refiğ aşk ve görev, ilerici - gerici çatışmasının zemini üzerinde kurmaktadır. Önceki filimlerinde bir kadın - iki erkek üçlüsü üzerinde duran yönetmen bu kez bir erkek - iki kadın üçlüsünü ele almaktadır. Faktörlerdeki sayı ayrılığı konunun gereksinmelerinden doğmakla önceden (örneğin «Yasak Aşk», «Gençlik Hülyaları», «Şehirdeki Yabancı» gibi) yapılmış edilen denklemin gelişiminden veya sonuçlanmasından da ileri gelmekte. «Şafak Bekçileri» nin üçlüsünü (bir erkek - iki kadın)

Gurbet
Kuşları

Refiğ'in sonraki filimlerinde de (*Şehrazat, İstanbulun Kızları, Kırık Hayaller*) bulup, hattâ faktörlerin azalmasına (*Evcilik Oyunu*) veya çoğalmasına (*Haremde Dört Kadın*) da şahit olacağız. Gayet basit ve fonksiyonel görülen bu orantı değişikliği esasında Refiğ'in kadın-erkek münasebetlerle ilgili görüşündeki evrimin bir sonucudur. Öyle ki, zamanla tek kadın kişiliğinin dar evreninden kurtulan yönetmen, aynı filimde değişik kadın kişiliklerini izleyip - dolayısıyla kadın - erkek münasebetlerinin açısını genişletip - dâvanın muhtelif cephelerini tek bir çerçeve içinde inceliyebilmektedir. Kaldı ki «*Şafak Bekçileri*» nden bu yana Refiğ'in ele aldığı kadın kişilikleri devamlı bir şekilde değişmekte, en basitinden en karmaşığına varmakta.

Yukarıki görüşlerin çıkış noktasını teşkil eden - ve bir «erkek filmi» olan - «*Şafak Bekçileri*» esasında kadını bir vesile olarak kullanmaktadır. Filmin başlıca gayesi ile jet pilotunun hikâyesini izleyip gerek Türk Hava Kuvvetlerinin çalışmasını nakletmek gerekse bazı mühim toplumsal dâvalar üzerinde durmaktadır (örneğin, köylerin ve köylülerin durumu, okul dâvası, orta çağlardan kalma bir derebeylik sisteminin devamı, gerici zümre ile ilerici kuvveti temsile eden ordu arasındaki çatışma gibi). Bu tarz bir çevre, bu tarz dâvalar karşısında «*Şafak Bekçileri*» nin iki değişik kadın tipleri (asker kızı ve ağa kızı) salt bir dramatik fonksiyonu olan ve karşıt iki çevreyi sembolize eden tipler olarak kalmakta fazla derin bir incelemeye tabi tutulmamakta.

Ele alınan dâvaların çokluğu ve hacmi yüzünden «*Şafak Bekçileri*», «*Şehirdeki Yabancı*» gibi, dürüst çıkışlarına, ciddi gayretine rağmen genel bir sonuçlamanın ötesine varamıyan bir filmidir. Jet pilotlarıyla ilgili ilk Türk filmi imza eden Refiğ'in başlıca başarısı - değindiği dâvalardan başka - gerçekleştirilmesi çok güç gibi görünen ve hiç kimsenin yanaşmadığı bir türde (askeri film) tümü ile aksamiyan, uzlaşmalara meydan vermiyen bir filmle karşımıza çıkmıştır. «*Şafak Bekçileri*» konusunda üzerinde durulacak başka bir noktaya yönetmenin bu kez eski endişelerinden, duygusal motiflerinden kurtulup olaylara daha serbest, daha olgun bir açıdan izliyebilmesidir.

Halif Refiğ'in bu ilk iki toplumsal denemesini izliyen, ve 1964 yılında yönetmene - sonradan iade ettiği - Antalya Film Yarışmasının Altın Portokal ödülünü kazandıran «*Gurbet Kuşları*» büyük bir heyecan içinde gerçekleştirilen tümü ile tatminkâr olmamakla beraber gerek biçim gerekse öz bakımından daha tutarlı bir bütüne varan bir yapıttır.

Yönetmenin beyan ettiği gibi: «(Burbet Kuşları) küçük bir taşra kasabasından göç eden, kendilerinden hiçbir değer katmadan, sadece taşı toprağını altın saydıkları şehrin hizmetlerinden istifade etmeye çalışan bir ailenin hikâyesini anlatırken toplumumuzun bu ana me-

selesi üzerinde durmaktadır.» (Bk. Halit Refiğ, «Gurbet Kuşları ile ilgili bir açıklama», Sinema 65, Sayı 2, Şubat 1965).

Altın Şehir İstanbul'a geç eden bu ailenin fertlerini inceliyen Refiğ kadın-erkek münasebetlerini, kadın-toplum ilişkisini daha geniş bir malzemeye dayanarak ele almaktadır. «Gurbet Kuşları»nın kadın kişilikleri sinemamıza bir yenilik getirmekten çok uzak olmakla beraber yönetmenin dünyasında kolayca yerlerini bulan, bu dünyaya belirli ve bilinçli bir şekilde erotizm kavramını getiren tiplerdir. Gerçekten «Gurbet Kuşları» ile Halit Refiğ, «Yasak Aşk»ta denediği psiko-seksüel motiflerden, «Seviştığımız Günler» ve «Şehirdeki Yabancı» da kırızmden sonra, bir zamanlar bağlandığı «Çocuk-Kadın» tutkusundan kurtularak kadın kahramanlarına daha canlı, daha direkt, çık bir cinsiyete dayanan bir buut kazandırmaktadır.

Refiğ'in kadın galerisine «Gurbet Kuşları» karşıtlıkları ile sıyrılan tipler eklemektedir: Altın Şehrin ve Altın Şehirde yaşayanların tutaklarına kurban giden Maraşlı Fatoş, pavyon dansözü, zengin kız ve rum kadını. Bu kadınların hikâyelerinde, davranışlarında bir yenilik, bir özellik yok. İlginç tarafları sadece fonksiyonlarından doğmakta ve fonksiyonları dört ayrı toplum katı kadınlarının temsilcileri olmak, bir noktada mecburen birleşen oyna nedenleri ile ayrılan bir cinsel davranışın örneklerini teşkil etmektedir.

İlk devrin romantizmini sürdüren yüksek burjuvazı kızı hariç, «Gurbet Kuşları»nın diğer kadın tipleri ya meslek icabı (pavyon dansözü), ya çıkarları için (rum kadını) veya aşka inandıkları için (Fatoş) cinsiyeti ve aşkı kullanan veya ona sığınan kadınlardır. Ve cinsiyet dâvası filimde kadın kahramanlar kadar erkek kahramanlar için de önemli ve yanlış tutumları, boş hülyaları kadar onları olumsuz sonuca iten bir kuvvettir. «Gurbet Kuşları» büyük şehirlere göç meeslesini, bu göçün olumsuzluğunu toplumsal ve iktisadi nedenlere bağlamakla beraber aynı zamanda toplumumuzun diğer önemli bir meselesi olan cinsi baskıya ve bu baskıdan doğan tatminsizliğe de değinmektedir.

(Devamı var)

Gelecek Sayıda :

SİNEMATEK DERNEĞİ

İzmir film festivali sonuçları

Berna İLHAN

İstanbul'da ilk elemeye 15 film katılmıştı. Prodüktörler Cemiyetinin görevlendirdiği gazeteci **Oğuz Özdeş**, oyuncu **Atif Kaptan**, rejisör **Mehmet Dinler** ve rejisör **Orhon Arıburnu** bu 15 filmi tek tek seyrettiler. Ve filmlerden beşi elendi. Diğerleri de finale kaldı.

Finale kalan on film bilindiği gibi, **Osman Seden**'in «**Affetmeyen Kadın**»'ı, **Nevzat Pesen**'in «**Ahtapotun Kolları**» ile «**Hülya**» sı, **Atif Yılmaz**'ın «**Keşan Ali Destanı**» ile «**Sayılı Dakikalar**»'ı, **Sırrı Gültekin**'in «**Kavgasız Yaşayalım**»'ı, **Lütfü Akad**'ın «**Uç Tekerlekli Bisiklet**»'ü, **Tunç Başaran**'ın «**Kara Memed**»'i, **Natuk Baytan**'ın «**Sahildeki Ceset**»'i, ve **Metin Erksan**'ın «**Suçlular Aramızda**» sıydı.

JÜRİ ÜYELERİ :

34. İzmir Enternasyonal Fuarının açılış gecesi, film yarışması da başladı. Yarışmanın yapıldığı yer, fuarın Basmahane kapısı girişindeki **Manolya Açık Hava Tiyatrosu**ydü.

Finale kalan 10 filmin seyredilmesi 5 gene sürdü. Ve altıncı gün de «**Oylama**» yapılmak üzere, Fuar müdürlüğü binasının kitaplığında

Festivalin «en başarılı
Kadın oyuncu» su

«Uç Tekerlekli Bisiklet» de

Izmir Belediye Reisi Osman Kibar'ın başkanlığında toplanan jüri üyeleri. Solbaştaki arkadaşımız Ağâh Özgüç'tür.

toplanıldı. Osman Kibar'ı başkanlığındaki jüri 16 kişiydi. Ve jüri heyeti **Ahmet Dönmez** (Fuar müdürü), **Fahri Erol** (İzmirli Sinemacı) **Ed Barber** (U.S.A. Konsolosluğu temsilcisi), **Clandio Bichot** (İstanbul Fransız Baş. Kon. temsilcisi) **Vasily Pakmomo** (Sovyet Büyük Elçiliği temsilcisi), **Münir Arısan** (İzmirli Y. Mimar), **Ragıp Haykır** (Tiyatro müdürü), **Enver Selay** (Turyağ G. Müdürü), **Demirhan Altuğ** (Müzikçi), **Ali Cemali** (Sinemacı), **Nazik Duru** (Prodüktör), **Nejat Duru** (Prodüktör), **Nurhan Nur** (Oyuncu), **Suavi Süalp** (Senaryocu) ve **Ağâh Özgüç** (gazeteci) den kuruluydu. Belediye Reisi Osman Kibar'ın açtığı konuşmada önce oynama şekli üzerinde konuşuldu. Başkana göre 9 rey almıyan film birinci seçilemezdi. Böylece de «En iyi film» ödülü verilmesinden vazgeçilecekti. Osman Kibar'ın bu teklifine genellikle İstanbul'lu Jüri üyeleri tarafından haklı olarak karşı çıkıldı. Uzun tartışmalardan sonra bu çeşit bir oylamanın bizim ölçülerimiz içinde yanlış olduğu hatırlatıldı. Ve oylamanın tek tek yapılması, en fazla rey alanında birinci olacağı kararına varıldı.

NAMUSLU SONUÇ :

Bozuk - düzen bir organizasyona karşılık, «Izmir Film Festivali» nin sonuçları gerçekten de son derece namuslu ve belli ölçülere dayanıyordu. Buna göre 5 reyle «birinci film» «Uç tekerlekli Bisiklet» 4 reyle «ikinci» «Sahildeki Ceset» ve «Keşan Ali Destanı» (Her iki film-

Alâettin Ahıok, Natuk Baytan, Erol Taş, jüri üyesi Nurhan Nur, Nusret İkbâl ve Nevzat Pesen

— Festival'de kazananlar —

de aynı reyleri aldılar), 6 reyle «üçüncü» «Ahtapotun Kolları» 5 reyle «En iyi rejisör» Metin Erksan (Suçlular Aramızda) 3 reyle, «en iyi senaryocu Natuk Baytan» (Sahildeki Ceset), 5 reyle «en iyi kamera-man» Kriton İlyadis (Ahtapotun Kolları) 8 reyle En iyi baş kadın oyuncu» Sezer Sezin (Üç Tekerlekli Bisiklet), 5 reyle «en iyi baş erkek oyuncu» Fikret Hakan (Keşanlı Ali Destanı), 3 reyle «en iyi yardımcı kadın oyuncu» Çolpan İlhan (Ahtapotun Kolları), 5 reyle «en iyi yardımcı erkek oyuncu» Erol Taş (Sahildeki Ceset) ve «en iyi stüdyo» da Acar Film seçildi. Yarışmaya katılan dokuz filmin fon müziği apartma olduğundan Yalçın Tura (Keşanlı Ali Destanı) ittifakla «en iyi müzikçi» ödülünü aldı.

Ödüllerin dağıtılışı Fuardaki Kübana pavyonunda yapıldı.

SİNEMA 65 Dergisinin eski sayıları, bâyi kârı alınmıyarak 100 kuruşluk posta pulu karşılı istenebilir. Yeni sayılar 5. sayıda belirtilen bâyilerde satılmaktadır.

1965 başından bu yana çevrilen filmler

(Geçen syndan devam)

AĞUSTOS

117 **KOCAMIN NİŞANLISI** — Reji: Turgut Demirağ, Senaryo: Bülent Oran, Kameraman: Gani Turanlı, Oyuncular: Sadri Alışık, Çolpan İlhan, Gönül Yazar, Yavuz Karakaş, Muallâ Sürer, Hüseyin Baradan. (And Film).

118 **CENNET FEDAİLERİ** — Reji: Mehmet Dinler, Senaryo: Muzafer Aslan, Murat Sertoğlu, Fikret Arıt, Kameraman: Şevket Kıymaz, Oyuncular: Ahmet Mekin Tijen Par, Oktar Durukan, Atıf Kaptan, Hulusi Kentmen (SineFilm).

119) **KANLI KALE** — Reji: Yavuz Yalınkılıç, Senaryo: Yavuz Yalınkılıç, Kameraman: Kaya Ererez, Oyuncular: Erol Taş, Yıldırım Gencer, Sunay Sun, Ersun Kazançel, Nabi Atay, Güneri Kocatepe, Fahri Sadedil (Aksu Film).

Göksel Arsoy,
«İsyancılar» da

120) **ŞENOL, BİROL, GOOL** — Reji Nejat Saydam. Senaryo.....
Kameraman: Orhan Kapkı. Oyuncular: Fatma Gırık, Şenol Birol,
Birol Peker, Gülsün Kamu, Sevda Ferdağ, Hulusı Kentmen, Hüseyin
Baradan, Necdet Tosun.

121) **BABASIZ YAŞIYAMAM** — Reji: Bilge Olgaç. Senaryo:
Yücel Uçanoğlu. Kameraman: Vedat Akdikmen. Oyuncular: Parlâ
Şenol, Turgut Özatay, Tuncel Kurtiz, Gülsün Kamu, Fatma Bilgen,
Orhan Elmas, Gülen Kıpçak. (Kazankaya Film).

122) **ÇAPKIN KAYNANA** — Reji: Zafer Davutoğlu. Senaryo:
Kameraman: Kenan Davutoğlu. Oyuncular:
Muhterem Nur, Muallâ Sürer, Vahi Oz, Efgan Efekan, Erol Tezeren,
Özkan Yılmaz, Nuran Aksoy, Mine Sun, Nurlan San, Cahit Irgat,
Senih Orkan. (Kemâl Film).

123) **FEDAKÂR ÖĞRETMEN** — Reji: Semih Evin. Senaryo:
Semih Evin. Kameraman: Rafet Şinler. Oyucular: Tamer Yiğit, Gül-
gün Ok, Erol Taş. (Roket Film).

124) **İSYANCILAR** — Eser: Recep Bilginer. Reji: Abdurrahman
Palay. Senaryo: Abdurrahman Palay. Kameraman: Ali Yaver. Oyun-
cular: Yıldız Kenter, Göksel Arsoy, Semra Sar, Semih Sergen, Sami
Ayanoğlu, Erol Günaydın (Kurt Film).

125) **SONSUZ GECELER** — Reji: Aydın Arakon. Senaryo: Aydın
Aragon. Kameraman: Melih Serteser. Oyuncular: Ayhan Işık, Nilü-
fer Aydan, Sevda Ferdağ, Münür Ozkul, Hayri Esen, Osman Alyanak
(Acar Film).

126) **EKMEK KAVGASI** — Reji: Yılmaz Duru. Senaryo: Şinasi
Özonuk. Kameraman: Enver Burçkin. Oyuncular: Muhterem Nur,
Yılmaz Duru, Ayfer Feray, Senih Orkan, Kenan Pars (Tura Film)

127) **VEYSEL GARANİ** — Reji: Hüseyin Peyda. Senaryo
Kameraman: Orhan Çağman. Oyucular: Yusuf Sezgin,
Muhterem Nur, Nedret Güvenç, Kadir Ögelman, Hüseyin Peyda
(Dede Film).

128) **TORBİDO YILMAZ** — Reji: Ahmet Okçuğil. Senaryo: Te-
mel Tezol. Kameraman: Nejat Okçuğil. Oyuncular: Yılmaz Güney,
Tülin Elgin, Atif Kaptan, Renan Fosforoğlu, Avni Dilligil, Ali Ekdal
(Seher Film).

129) **GÜL AYŞEM** — Reji: Nuri Akıncı. Senaryo: Engin Tuna, Ka-
meraman: Cezmi Ar. Oyucular: Ferhan Tanseli, Muallâ Omay, Birsen
Menekşeli, Orhan Yıldız, Avni Dilligil, Fahri Adalı (Tansel Film).

130) **AŞK VE İNTİKAM** — Reji: Süreyya Duru. Senaryo Şakir
Sırmalı. Kameraman: Özdemir Öğüt. Oyuncular: Hülya Koçyiğit,
Cüneyt Arkin Necdet Çağlar, Avni Dilligil, Handan Adalı (Duru Film).

EYLÜL

131) **ZENNUBE** — Reji: Türker İnanoğlu. Senaryo: Fuat Özlüer.

Kameraman: Çetin Gürtop. Oyuncular: Tamer Yiğit, Sevim Çağlayan, Çolpan İlhan, Hüseyin Baradan, Vahi Öz, Dursune Şirin (Er Film).

132) **ŞINGIRDAK MELAHAT** — Reji: Aram Gülyüz. Senaryo: Vecdi Uygun. Kameraman: Cahit Engin. Oyuncular: Suzan Avcı, Vahi Öz, Kenan Pars, Adnan Şenses, Suphi Tekniker, Hüseyin Baradan, Ali Ekdal, Ersun Kazançel, Zafer Onen (Cen-Av Film).

133) **ŞEHVETİN ESİRİYİZ** — Reji: İlhan Engin. Senaryo: İlhan Engin. Kameraman: Memduh Yükman. Oyuncular: Ajda Pekkan, Sanh Güney, Sevdâ Ferdağ, Muzaffer Tema, Kuzey Vargin (Melek Film).

134) **ŞOFÖRÜN KIZI** — Reji: Ülkü Erakalın. Senaryo

Kameraman: Turgut Ören Oyuncular: Ayhan Işık, Belgin Doruk, Ekrem Bora, Nebahat Çehre. (Birsal Film).

135) **ÇİÇEKÇİ KIZ** — Reji: Nejat Saydam. Senaryo: Nejat Saydam. Kameraman: Melih Sertesin. Oyuncular: Tanju Gürsu, Selda Alkor, Necdet Tosun, Sami Hazinses, Necip Tekçe, Osman Alyanak, Avni Dilligil. (Acar Film).

136) **GEÇENİN SONU** — Reji: Kemâl İnci. Senaryo: Kemâl İnci. Kameraman: Feridun Kete. Oyuncular: Tanju Gürsu, Neriman Koksall, Hayati Hamzaoğlu. (Kımız Film).

137) **TURİST ÖMER** — Reji: Hulki Saner. Senaryo: Erdoğan Tünaş. Kameraman: Kriton İlyadis. Oyuncular: Sadri Alışık, Vahi Öz, Gürel Ünlüsoy, Nuran Aksoy, Muzaffer Nebioğlu. (Saner Film).

138) **HOROZ NURİ KIRKINDAN SONRA** — Reji: Hulki Saner. Senaryo: Hulki Saner, Kameraman: Kriton İlyadis. Oyuncular: Vahi Öz, Erol Büyükburç, Esen Püsküllü, Mine Sun. (Saner Film).

139) **ON KORKUSUZ KADIN** — Reji: Tunç Başaran. Senaryo: Recep Ekicigil. Kameraman: Mengün Yeğin. Oyuncular: Tanju Gürsu, Selma Güneri, Tijen Par, Duhterem Nur, Birsen Menekşeli, Esen Püsküllü, Tunç Oral, Bilge Tandogaç, Müzeyyen Tuna, Devlet Devrim, Atollâ Ergün, Muzaffer Tema, Necdet Çağlar. (Artist Film).

140) **POSTA GÜVERCİNİ** — Reji: Nevzat Pesen. Senaryo: Nevzat Pesen. Kameraman: Gani Turanlı. Oyuncular: Hülya Koçyiğit, Yusuf Sezgin, Sevdâ Ferdağ, Muzaffer Tema, Orhan Elmas. (Pesen Film).

141) **ÖFKE DAĞLARI SARDI** — Reji: Sırrı Gültekin. Senaryo: Safa Önal. Oyuncular: Ekrem Bora, Nilüfer Aydan, Pervin Par, Hüseyin Baradan, Hüseyin Peyda (Birsal Film).

142) **KARDEŞ BELÂSİ** — Reji: Nuri Akıncı. Senaryo: Kayahan Arıkan. Kameraman: Sami Acun. Oyuncular: Nebahat Çehre, Ozkan Yılmaz, Samim Meriç, Ali Şen, Tuncer Necmioğlu, Kadri Oğelman (Caka Film).

KATİL YAKALANDI

I. H. K.

Nurer oldukça sinirlidir. Yüz hatları kasılmıştır. Arada bir belli etmemeye çalışarak arkasına bakar. İzlenip izlenmediğini merak etmektedir. Nazmi, aynı sinsi adımlarla arkasından gelmektedir. Nazminin suratını görmediği halde her zaman kötü gülüşün dudaklarının kenarlarında kıvrıldığını hisseder. Tiksintiyle yüzünü buruşturur. Adımlarını sıklaştırır. Onunla karşılaşmak istememektedir. Nazmi'nin izlemesinden kurtulmak için önüne ilk gelen dükkândan içeriye dalar. Çevresindeki patates, şeker vesaire çuvallarına, sandıklara, raflara dizilmiş konservelelere bakar kalır kısa bir süre. Az sonra Nazmi'nin sağı solu araştırarak geçip gittiğini görür. Ne istediğini soran bakaldan gereği yokken bir sigara alıp çıkar. Hızlı hızlı yürüyerek evine gider. İki katlı bir evdir burası. Nurer kapıyı çalar. Karısı Kıymet kapıyı açar. Onu karşılar. Çocuğun gene hastalandığını anlatır. Çocuğun bulunduğu odaya giderler. Çocuk, Nurer'i görünce gülümser. «Babacığım.» diye yatağın yanına yaklaşan Nurer'in boynuna sarılır, Nurer, boynuna sarılan çocuğu okşar. Nurer üzgündür. Az sonra karısıyla birlikte öteki odaya geçerler, çocuğun hastalığı hakkında konuşurlar. Çocuğun hastalığı bir türlü iyi olmamaktadır. Yemek ve gece düşünceler içinde suskun geçer.

Ertesi gün Nurer işten çıkınca gene Nazmi'yi görür. Adım adım kendisini izlemektedir. «Ne istiyor bu adam benden?» Nurer, birkaç kere durup onunla konuşmak ve ne istediğini, kendisini niçin izlediğini sormak ister. Düşünceleri yavaş yavaş geriye, yıllar öncesine gider. Şimdi adım adım kendisini izleyen Nazmi onun çok eski bir arkadaşısıdır. Ama yıllardan beri görüşmemişlerdir. Daha doğrusu şimdi karısı olan Kıymet'i karnında çocuğuyla bırakıp gittiği gündenbergi aralarındaki bütün bağlar kesilmiştir. Nazmi o günden sonra ortadan kaybolmuş, ardında hiçbir iz bırakmamıştır. Nurer, ortada kalan Kıymet ile evlenmiş, çocuğu kabullenmiş ve çocuk bugüne dek onu babası bilmıştır. Nurer çocuğu kendi çocuğu gibi sevmektedir. Karısına karşı saygısı ve aşkı ilk günkü kadar büyüktür. Yıllar sonra Nazmi'nin birdenbire ortaya çıkışına bir mânâ verememekte, ardından izlemesine üzülmemektedir. Bu yüzden sinirlidir. Ama bir türlü karşı karşıya gelip konuşmaya cesaret edememektedir. Kararsızlığı sürüp gitmektedir. Karısı üzüntüsünün farkındadır. Ne gibi bir sıkıntısı olduğunu sormaktadır. Nurer, kaçamak cevaplarla soruları geçiştirir.

Bir akşam dairedeki bir arkadaşı Nurer'i dâvet eder. Nurer, dâvet edeni kıramaz. Onunla beraber gider. Dâvet edildiği yerde Nazmi ile karşılaşır. Nurer kalkıp kaçmak ister. Gidemez bir türlü bu işe çözüm yolu bulamamaktadır. Kalkar, Nazmi'nin yanına yaklaşır. Bu işi artık halletmesi gerektiğine karar vermiştir. Nazmi'nin kendisinden ne istediğini ve niçin izlediğini sorar. Oldukça öfkeli. Nazmi, sanki aralarında hiçbir şey geçmemiş gibi gülümser. Suçlu olduğunu, onun için yanına bir türlü yaklaşmaya cesaret edemediğini, ancak arkadaşı aracılığıyla buraya dâvet ettirdiğini anlatır. Kıymet ile evlendiğin ve çocuğun babası görüldüğünü bildiğini ayrıca belirtir. Nurer bu durumda neye karar vereceğini şaşırır. Susar. Vakit oldukça geçmiştir, çıkarlar. Nazmi, Nurer'i arabasıyla evine bırakmayı teklif eder. Nurer reddeder. Ama sonunda Nazmi'nin ısrarlarına dayanamaz, razı olur. Nazmi'nin arabasına biner. Eve gidecek yerde çeşitli eğlence yerlerine giderler. Nazmi yaptıklarına çok üzgün olduğunu ve çocuğunu görmek istediğini söyler. Nurer razı olmak. Çocuk kendi çocuğudur. Onun dünyasını yıkmaya kimsenin hakkı yoktur. Nazmi yalvarır. Nurer sonunda «Peki.» der. Nurer ilkin durumu karısına anlatacaktır. Karısı razı olursa buluşacaklardır. Ayrılırlar.

Nurer, durumu karısına anlatır. Karısı itiraz eder, sonunda zar zor razı olur. Nazmi gelir. Çocuğa bir yığın oyuncak getirmiştir. Kıymet, Nazmi'yi soğuk karşılar. Nazmi, çocukla dostluğu ilerletmek ister görünmektedir. Bu arada, Kıymet ile eski dostluğu tazelemeye çalışmaktadır. Bu düşüncesini fırsatını bulur bulmaz Kıymet'e söylemiştir. Kıymet bu isteği oldukça kötü karşılamıştır.

Nurer, Nazmi'ye artık bu işin bitmesi gerektiğini, evlerine gelmemesini söyler. Nazmi alay eder. Nurer içerler bu durumu ama belli etmez. Kafası adam akıllı kızmıştır. Muhakkak Nazmi'den kurtulması gerektiği düşüncesindedir artık. Kafasından kanlı ölümcül şeyler geçer. Karısıyla Nazmi'nin arasındaki fısıldaşmayı yanlış yorumlar. Karısından şüphelenmeye başlar. O sıra Ankara'daki teyzesinin rahatsızlığını bildiren bir telgraf gelir. Teyzeci ağır hastadır. Nurer bu telgraftan faydalanmaya karar verir. Bir bıçak uydurur. Ve Ankara'ya gidiyorum diye iş yerinden izin alır. Karısına da teyzesi ağır hastalandığı için Ankara'ya gitmesi gerektiğini anlatır. Bavulunu hazırlar. Veda edip evden çıkar ama uzağa gitmez. Bir yere gizlenir. Kendi evini göz hapsine alır. Yoldan gelip geçenler tek tüktür. Hava oldukça kapalıdır. Bir yağmur öncesinin sıkıntısı hissedilmektedir. Az sonra karısının telaşla evden çıktığını görür. Karısına belli etmemeye çalışarak izler. Karısı Nazmi'nin evine gider. Nurer karısını adım adım izlemiştir. Kasımış parmaklarıyla cebindeki bıçağı tutmaktadır. Nurer, evin bahçesine girer, saklanır ve alt kat pencerelerinden onları gözetler.

Kıymet, kendilerini rahat bırakmasını Nazmi'den rica etmektedir. Nazmi ise gülmekte, kadını kollarının arasına almaya çalışmaktadır. Nurer kasılmış parmaklarının arasındaki bıçağı çıkarır. Pencereden içeriye girecek ve karısını bu kötü adamdan kurtaracaktır. O sıra kapının zili evin boşlukların da öter. Nurer gizlendiği yere tekrar siner. Nazmi, kadını bırakıp kapıyı açar. Kıymet bu fırsattan faydalanır ve çıkıp gider. Nazmi arkasından elinden kurtulamayacağını fısıldar. Nurer olduğu yerde bütün olup bitenleri görmektedir. Kapının zilinın çalanlar içeriye girmiştir. İki kişidirler, Nazmi ile öfkeli öfkeli konuşmaktadırlar. Nazmi karanlık işler çevirmektedir. O sıra yağmur baş-

ıamıştır. Konuşmaların sonunda iki kişi Nazmi'ye bir yığın para bırakıp çekip giderler. Nazmi yalnız kalmıştır.

Gökyüzü çatır çatır çatlamaktadır. Nurer yavaşça pencereden içeriye girer. Nazmi birdenbire karşısında Nurer'i görünce şaşırır. Nurer, karısını, ve çocuğunu rahat bırakmasını, aksi halde bu işin çok kötü olacağını söyler Nazmi alay eder. Çocuğu alacaktır. Nurer, dayanamaz ve Nazmi'yi öldürür. Cinayete hırsızlık süsü vermek için masanın üstünde duran paralar ıalır ve oradan sür'atle kaçar. Bıçağı bir su yoluna atar. Kadıköy vapuruna biner. Haydarpaşa'ya geçer. Ordan bir otobüse biner, Ankara'ya hareket eder. Bardaktan boşanırcasına bir yağmur yapmaktadır.

Ankara'da cenazeye karşılaşır. Hasta teyzesi ölmüştür. Cenaze o gün kaldırılır. Herkes Nurer'in tedirginliğini cenazeye yorumlar. Nurer buzlu bir camın ardından bakıyormuş gibidir. Dalgındır, şaşkındır.

O gün akşama doğru gazeteler cinayeti büyük puntularla haber verirler Nurer korku içinde gazetelere göz gezdirir. Cinayet meydana çıkmıştır. Katil aranmaktadır.

Nurer, akrabalarından ayrılıp İstanbul'a doğru hareket eder. Yorgunluk, uykusuzluk, asap bozukluğu geleceğinden emin olamamak, ne olacağını bilememek, yakalanmak korkusu onu ayakta duramayacak hale getirmiştir. Otobüste arada bir dalar. Korkunç kâbuslar içine yuvarlanır. Sıçrayarak uyanır. Korkuyla yanındakilere bakar.

Sabaha katışı evine gelir. Karısı onun perişan durumunu görünce şaşırır. Perişan halini teyzesinin ölümüne yorumladığı için üzülmemesini söyler.

Nurer, çocuğu sorar. Hastalığı artmıştır. Çocuk hasta yatağında «Babacığım babacığım. Seni çok özledim babacığım.» diye Nurer'i karşılar. Nurer çocuğu sever.

Nurer bir fırsatını bulup karısına göstermeden bir naylon torba içine koyduğu paraları dam kenarındaki su oluğuna saklar. Paraları kimsenin bulamayacağına emindir. Sonra yatar, kâbuslar içinde içinde uyur. Uyandığı zaman tedirginliği nispeten geçmiş gibidir. Gazetelere göz gezdirir. Cinayet suçundan şüphelenenler hâlâ yakalanmamışlardır. Polis katillerin peşindedir. Cinayetin soygunculuk için yapıldığı sanılmaktadır. Cinayeti yapanların tespit edildiğini, yakalanmalarının saat meselesi olduğunu yazmaktadır.

Nurer, sabah gazetelerine göz gezdirdikten sonra daireye gelir. Dairede ki arkadaşları fısıldaşmaktadır. Nurer'i Nazmi'nin davetine götüreren arkadaşı bir takım fikirler ortaya atmakta, gülerek belki de cinayeti onun işliyebileceğini söylemektedir. Nurer, bu durumda ne yapacağını şaşırır. Kızır, köpürür. Arkadaşlarıyla kavga eder.

Nurer, karakoldan çağrılır. Ne yapacağını ne söyleyeceğini şaşırılmıştır. Tefkif edileceğini sanmaktadır. Korku içinde gider karakola. Komiser, öldürülen Nazmi'yi tanıyıp tanımadığını, onu son defa ne zaman gördüğünü sorar. Aralarında bir geçmiş bulunup bulunmadığını araştırır. Bir takip dedikodular duymuştur. Nurer, bütün korkusuna rağmen kaçamaklı cevaplarla cinayetin olduğu saatlerde İstanbul'da bulunmadığını, Ankara'ya gittiğini söyler. O sıra gelen bir telefonla katillerin yakalandığını, suçlarını itiraf ettiklerini öğrenen komiser, Nurer'i bırakır.

Polise göre, katiller yakalanmışlar ama bir türlü çalındığını söyledikleri paralar bulunamamıştır. Gazeteler, paraların numaraları alındığını ve paraların ortaya çıkarılmak bütün işlerin aydınlanacağını yazmaktadırlar.

Nurer kurtulmuştur. Polise göre katiller Nazmî'nin evinde gördüğü kişidir. Nurer kararsızlık içinde bocalamaktadır. Zaman zaman dairedeki işleri karıştırmak, Amirlerinden takdirler işitmektedir.

Aradan günler geçmiş cinayet işi küllenmeye yüz tutmuştur. Bu arada çocuğun hastalığı artmış ve karısı birdenbire daireye gelerek çocuğun çok kötü şekilde ağırlaştığını, gelen doktorun muhakkak ameliyatı şart gördüğünü söyler. Ameliyat olmazsa çocuk ölecektir. Nurer üzgündür. Elllerinde avuçlarında para olarak pek bir şey yoktur. Dairenden izin alır. Karısıyla beraber eve gelirler. Nurer, ateşler içinde yanan çocuğu görür. Çocuk «babacığım babacığım.» diye sayıklamaktadır. Nurer, ne yapacağını şaşırır. Su oluğuna sakladığı paraları alsa, çocuğu ameliyat ettirse... O zaman çocuk kurtulacak ama kendisi yakalanacaktır. Düşünceler içinde bocalar. Dayanamaz sonunda. Deli gibi yukarıya çıkar. Su oluğuna sakladığı paraları alır. Aşağı iner. Çocuğu kucaklar bir arabaya bindirip annesiyle birlikte hastaneye götürür. Paraları gereken yerlere verir. Çocuğun ameliyat olmasını sağlar. Ameliyatın başarılı geçtiğini öğreninceye kadar sinirli dolaşır. Sonucu öğrenince bir sigara yakar, dışarıya çıkar, şaşkın bakışlarla bakan karısına allahaismarladık dercesine elini kaldırır, kararlı adımlarla az ilerde görünen karakola doğru yürür.

★ Her sayı yayınlayacağımız bu hikâyeler, kısaltılmıştır. Senaryo, film hikâyesi olan bu konular (tamı veya bölüm bölüm) ancak anlaşma sonucu alınabilir. Her hakkı mahfuzdur. Okuyucular ve yazarlar (rumuzla) hikâyelerini dergimiz kanalıyla sinema çevrelerinin dikkatine sunabilir ve ilgilenen sinemacılarla anlaşmaları sağlanır. Taraplara faydalı olacak bu davranışımızın ilgiyle karşılanacağını umuyoruz.

HAYAT MECMUASI YAYINLARINDAN

- ★ TÜRKİYE ANSİKLOPEDİSİ (64 fasikül) 15.- TL.
- ★ İSTANBUL (10 fasikül) 4.- TL.
- ★ FOTOĞRAFLARLA ATATURK (24 fasikül) 6.-
- ★ TURİSTİK TÜRKİYE (9 fasikül) 3.- TL.

Hepsi komple 25.- TL. Posta Pulu, para havalesi göndererek veya ödemeli isteyiniz. (Ödemelilere 2 lira masraf eklenir. Tek ödemeli gönderilmez.)

SET KİTABEVİ

Balipaşa yolu 118/A Beyazıt İstanbul

Efes Film

Takdim Eder :

**SON
KUŞLAR**

Ediz Hun
Selma Güneri
Tijen Par

SENİH ORKAN ★ AYFER FERAY
TALAT GÖZBAK — KENAN PARS
ALİYE RONA

Senaryo :

Ayşe ŞASA

Rejisör

Erdoğan TOKATLI

Operatör :

ALİ UĞUR

(Set 14)

Set Kitabevinin yayını iki ayrı dergi :

sinema 65

halter

SET
7.

Parasız ilân Yayınlıyor

- ★ Yayın, sanat, kültür, spor ve sinema ilânları **KÜÇÜK İLANLAR** sayfamızda yayınlanacak.
- ★ Her müesseseye 20 kelime ve bir defa **PARASIZ** ilân hakkı tanınacaktır. 20 kelimedenden fazlası için kelimesi 50 kuruş olarak ücret alınır.
- ★ Verilen ilân, hem **SİNEMA 65** hem de ondan kat kat fazla trajlı **HALTER** —**SET** dergisinde **YAYINLANIR** ve **AYRICA ÜCRET İSTENMEZ**.
- ★ 20 kelimedenden fazla ilânlardan, **PARASIZ** ilân hakkını kullanmış olup diğer sayılarda yayınlanan ilânlardan ücret peşin alınır. Posta pulu ile ilân metni gönderilerek de yayın istenebilir.

Diğer İlanlar :

- ★ **İKİ AYRI DERGİDE** Birden yayınlanıp, yalnız birinden (ilân edilen fiatla) ücret alınır.
- ★ **DEĞİŞME** ilânlar ve resmi ilân yalnız ilgili dergide yayınlanır.

Fırsatı Kaçırmayınız

YAYINLARIMIZA EN / Z 50 LİRALIK İLAN VEREN MÜESSESELER AYRICA SİNEMA 65 DERGİSİNE PARASIZ ABONE SAYILIRLAR. ÖNCE İLAN VERMİŞ MÜESSESELER'E DE AYNI HAK TANINMIŞTIR.